

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และในการพัฒนานั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่างมาช่วยสนับสนุนจึงจะทำให้การพัฒนาเป็นไปด้วยดี "คน" เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการที่จะช่วยให้การพัฒนาของประเทศชาติประสบความสำเร็จ แต่ "คน" ที่จะช่วยในการพัฒนาให้ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องเป็นคนที่มีคุณภาพ และคนที่มีคุณภาพจะต้องเป็นคนที่ได้รับการศึกษาแล้ว ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการสร้างคนใหม่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และมีคุณภาพในการประกอบอาชีพ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก

ประเทศใดก็ตาม มี "คน" ที่มีคุณภาพเป็นพลเมือง ประเทศนั้นจะทำการใดก็จะประสบผลสำเร็จสมปรารถนาทั้งสิ้น แต่ในทางตรงข้าม ประเทศใดมี "คน" ที่ขาดคุณภาพของการเป็นพลเมืองที่ดี ประเทศนั้นจะทำการใดไม่ว่าจะลงทุนด้วยเงินจำนวนมากสักเพียงใดก็ตาม ผลงานก็ย่อมไม่มีคุณภาพ และบางครั้งอาจล้มเหลวได้ (วิทยุโฆ สาทร 2525 : 11) ดังนั้น คนหรือประชากรของประเทศที่กำลังพัฒนา จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถดังกล่าวแล้ว สถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก และยังเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการที่จะทรงไว้ซึ่งความเจริญก้าวหน้าของแต่ละบุคคลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษาให้เป็นศึกษิต (Educated Man) เป็นกำลังคน (ManPower) เป็นคนที่มีคุณธรรม (Mankind) และมีความเป็นคน (Manhood) อยู่ในตนเอง (วิจิตร ศรีสุวาน 2518 : 11-12)

มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษา มีหน้าที่ส่งเสริมนิสิต นักศึกษาให้เป็นปัจเจกบุคคลที่มีเอกลักษณ์เป็นคน และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม อีกทั้งควรเป็นผู้นำทาง

สังคม ให้ทราบถึงวัฒนธรรม ศิลปวิทยาการที่ได้ถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ ให้สังคม
ได้เผชิญในทางปัญญา ที่จะเข้าไปผสมผสาน กลมกลืน ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ
แวดล้อม ซึ่งอาจให้ความหมายของมหาวิทยาลัย โดยยึดอุดมคติความเป็นเลิศทาง
วิชาการไว้ดังนี้

1. อบรมนิสัยนักศึกษาให้เป็นปัญญาชน มีความรอบรู้ สามารถพิจารณา
ทั้งกรณีโลก กรณีธรรม สามารถใช้สติปัญญาความคึกคักอ่านโดยชอบธรรม
2. ฝึกสอนให้นิสิต นักศึกษามีวิชาชีพระดับสูง เพื่อไปประกอบอาชีพเป็น
ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
3. ทำการวิจัยและแสวงหาความรู้ใหม่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้
การค้นคว้าหาความหวัง มุ่งให้นิสิต นักศึกษาเป็นผู้มีความคิดวิจิตร มีความคิด
สร้างสรรค์ และจินตนาการ
4. ทำให้สถาบันเป็นที่ถ่ายทอดความรู้ และศิลปวัฒนธรรมไปยังชุมชน
มหาวิทยาลัย จะต้องทำหน้าที่ปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีแก่นิสิต นักศึกษา เพื่อจะ
ถ่ายทอดไปยังประเทศชาติ (โพยม วรรณศิริ 2515 : 40)

นิสิต นักศึกษานับว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญยิ่งในสถาบันอุดมศึกษา นิสิต นักศึกษา
เหล่านี้ ส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตไปสู่วัยผู้ใหญ่ มีอายุอยู่ในระหว่าง
17-23 ปี บุคคลในวัยนั้นนอกจากสภาพของร่างกายจะอยู่ในระหว่างการพัฒนาแล้ว
ทางด้านอารมณ์ และจิตใจก็ยังอยู่ในระยะที่กำลังเปลี่ยนแปลงด้วย คือ มีอารมณ์อ่อนไหว
รักง่าย โกรธง่าย มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองทำสิ่งใหม่ๆ
ใหม่ๆ มีความเพ้อฝัน และชอบทำตามหมู่คณะที่ตนยอมรับ เมื่อนิสิต นักศึกษาเข้าสู่
สถาบันอุดมศึกษา ก็จะนำเอาเอกลักษณ์ของตนเองเข้ามาสู่สถาบัน ซึ่งในสถาบัน
อุดมศึกษาแต่ละแห่งมีนิสิต นักศึกษาที่อาจมีแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้น
อยู่กับประเภทของสถาบัน และสภาพแวดล้อมของสถาบันนั้น ๆ และในสถาบันหนึ่ง ๆ
จะมีนิสิต นักศึกษาที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป (บุรุษชัย จงกลณี 2525 : 20)

จากหน้าที่ของสถาบันการศึกษาและลักษณะทั่วไปของนิสิต นักศึกษา
ดังกล่าวแล้ว ภายในสถาบันอุดมศึกษายังประกอบด้วยนิสิต นักศึกษาหลายสาขาวิชาชีพ

ซึ่งนักศึกษาพยาบาลเป็นนักศึกษาสาขาวิชาหนึ่งในระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษาพยาบาล จะมีลักษณะแตกต่างออกไปตามลักษณะวิชาชีพ ซึ่งนักศึกษาพยาบาลจะพบกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ สภาพแวดล้อม และสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง โดยทั่วไปแล้ว ลักษณะแนวบทบาทโดยส่วนรวมของนักศึกษาพยาบาลนั้น มีลักษณะแนวบทบาทที่ต้องมีความสุภาพ เรียบร้อย มีความอดทน มีความเมตตาากรุณา มีความเสียสละอย่างสูง ในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (สงวนวรรณเพ็ญเพชร 2515 : 71) และมีข้อบัญญัติจรรยาบรรณสำหรับพยาบาลให้เป็นหลักยึดในการปฏิบัติตนเอง ซึ่งเป็นความรับผิดชอบเบื้องต้นของพยาบาล มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. ยกระดับสุขภาพอนามัย
2. การป้องกันการป่วยไข้
3. การฟื้นฟูสุขภาพผู้ป่วย
4. การบรรเทาความทุกข์ทรมาน

ความต้องการบริการพยาบาลมีอยู่ทั่วโลก ค่ายเหตุนี้การพยาบาลจึงเคารพในชีวิต เกียรติศักดิ์ และสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา วรรณะ วัย เพศ ลัทธิการเมือง และสถานภาพของบุคคล พยาบาลพึงให้บริการสุขภาพอนามัยแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (ลออ หุทางกุล 2521 : 120) ผู้มีจรรยาบรรณที่ดีจะสามารถแก้ไขปัญหาส่วนตัว และปัญหาวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ทำให้เข้าใจและรู้คุณค่าของคำว่า หน้าที่ เป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติความระเบียบ ขนบธรรมเนียม ความนิยม หลักศีลธรรมโคตคัย ทำให้เป็นการฝึกหัดเปลี่ยนแปลงนิสัย เป็นคนรู้จักนึกคิด รับผิดชอบในมารยาท มีศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม ทำให้เป็นบุคคลที่ดีในวิชาชีพ (สงวนวรรณ เพ็ญเพชร 2515 : 1)

นอกจากนี้ยังมีเอกลักษณ์ของพยาบาล ที่เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ทั้งคนที่เจ็บป่วยและไม่เจ็บป่วย โดยปฏิบัติภารกิจที่จะช่วยเหลือเหล่านั้นให้มีอนามัยดี หลีกเลี่ยงการเจ็บป่วยเร็วขึ้น (หรือให้ตายอย่างสงบ) และส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีกำลังใจ มีความรู้ มีความสามารถที่จะช่วยตนเองให้ไ้ไ้เร็วที่สุดเท่าที่จะ

เร็วได้ ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ของพยาบาล ที่เป็นงานที่พยาบาลจะต้องริเริ่มและควบคุมงานเอง นอกจากนี้พยาบาลยังต้องช่วยให้ผู้ป่วยในปฏิบัติการตามแผนการรักษาของแพทย์ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในทีม ตารางแผนการปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมอนามัยของประชาชน ช่วยให้หายจากโรค และช่วยชีวิตของผู้ป่วยไว้เท่าที่จะช่วยได้ (Virginia 1955 : 1)

จากเหตุผลดังกล่าวแล้ว สถาบันการศึกษาพยาบาล จึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างคนในอาชีพพยาบาลให้มีคุณสมบัติที่พร้อมที่จะสามารถปฏิบัติการกิจทางค่านุภาพอนามัยแก่ประชาชน ทั้ง 4 ค่าน คือ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันโรค การดูแลรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วย ซึ่งพยาบาลที่ก็จะประกอบด้วย 4 H คือ Hand Head Heart Healthy หมายความว่า พยาบาลที่ดีจะต้องมี น้ำมือ น้ำคำ น้ำใจ และมีสุขภาพที่กาย (อมิตย์ แคงสว่าง 2500 : 1)

การจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรทางการพยาบาล ซึ่งให้บริการทางค่านุภาพอนามัย เป็นการปฏิบัติโดยตรงกับชีวิตมนุษย์นั้น เป็นการผลิตบุคลากรที่มีลักษณะเฉพาะของวิชาชีพ ในปัจจุบันสถาบันการศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนส่วนใหญ่เป็นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรทางการพยาบาลสำหรับแก้ปัญหาการขาดคนบุคลากรพยาบาลที่จำเป็นท้องไร่ในหน่วยงานเป็นสำคัญ สถาบันการศึกษาพยาบาลจะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง และสนองตอบถึงแนวค้อมภายในสถาบัน เป็นเหตุให้นักศึกษามีการพัฒนาตนเอง เกิดแนวความคิดขึ้น ซึ่งมีพฤติกรรมและเจตคติที่คล้ายคลึงกันได้ ในสถาบันการศึกษานี้จะประกอบด้วยแนวความคิดต่าง ๆ หลายแนวความคิด จากแนวความคิดของนักศึกษาพยาบาลนี้ มีส่วนช่วยให้ผู้บริหาร อาจารย์พยาบาล ได้เห็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งสำคัญมากประการหนึ่ง ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ การทำความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน มีลักษณะอย่างไร มีความสนใจ และมีความต้องการอย่างไร รูปแบบการเรียนรู้อันใดของผู้เรียนเป็นอย่างไร มีปัญหาการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้จัดการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนให้มากที่สุด และช่วยให้ผู้เรียนได้สามารถปรับปรุงตนเอง ให้เรียนรู้ได้มากที่สุด

(ไพฑูริย์ อินถารัตน์ 2524 : 15) ซึ่งการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกอบรมบุคลากรให้มีความพร้อม ทั้งด้านบุคลิกภาพ ด้านวิชาการ เพื่อรับใช้สังคมตามแนวทางที่ตนถนัด คือ จะต้องประกอบด้วย คุณธรรม มีความรับผิดชอบสูง ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ในขณะที่เดียวกัน ด้มีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างมีเหตุผล และยังคงมีความรู้ในสาขาวิชาที่ตนศึกษา หรือได้รับการฝึกฝนมา มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รู้จักวิเคราะห์ วิจัยเพื่อสร้างสิ่งใหม่ ๆ เพื่อการก้าวหน้าไปสู่แนววงวิชาการ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 55-56)

นักศึกษาพยาบาลไทยประกอบด้วยสตรีโสดล้วน มีอายุอยู่ระหว่าง 18-25 ปี ต้องเข้ามาอยู่ประจำในหอพักของสถานันการศึกษานพยาบาลที่จัดไว้ให้โดยเฉพาะ และจะต้องอยู่ในระเบียบ วินัยของสถานันอย่างเคร่งครัด อยู่ในแนววงของอาจารย์พยาบาลที่เป็นสตรี ต้องศึกษาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ต้องปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างหนักเกี่ยวกับดูแลในการพยาบาลผู้ป่วย ทั้งกลางวันและกลางคืน ต้องเสียสละเวลาในการพักผ่อนเพื่อการศึกษา ตามรูปแบบลักษณะแนวมหามาของวิชาชีพพยาบาล คือ ต้องเป็นผู้ที่มีความเสียสละ อุตุน และมีจรรยาบรรณ เนื่องจากเป็นงานอาชีพที่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เจ้าของหวงแหนที่สุด แต่ในสังคมปัจจุบันนี้ ลักษณะนิสัย นักศึกษา และสังคมซึ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปทั้งในค่านันวัฒนธรรม คุณธรรม ทั้งในค่านันที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ ไม่ว่าจะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น จะเป็นไปในลักษณะใดก็ตาม ย่อมทำให้เกิดความจำเป็นแก่สถานันที่จะต้องปรับปรุงบทบาท หรือหาวิธีทางที่ค้และเหมาะสมแก่การศึกษาของนักศึกษาพยาบาล เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ และเนื่องจากยังไม่มีผู้ใดศึกษา และวิจัยแนวมหามาของนักศึกษาพยาบาลเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นสิ่งที่น่าศึกษา ผู้วิจัยตระหนักใน ความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องศึกษา เพื่อจะค้เป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นรากฐานในการศึกษาต่อเนื่อง เป็นโอกาสให้ผู้บริหาร อาจารย์พยาบาล และผู้ที่เกี่ยวข้อง ไคทราบถึงแนวมหามาของนักศึกษาพยาบาล ว่ามีแนวมหามาไปในค่านันใด และเข้าใจพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาลมากยิ่งขึ้น อันเป็นแนวทางในการ ปรับปรุง แก้ไข

และจัดการเรียนการสอน การจักสภาพสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้อง สนองความต้องการของนักศึกษาพยาบาล ตามความเหมาะสม ถูกต้อง อันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคนในสาขาวิชาชีพอย่างคึกคัก เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในการผลิตคนให้เป็นทรัพยากรของประเทศที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจแนวหมาทของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวหมาทของนักศึกษาพยาบาล โดยจำแนกตามสังกัด ชั้นปี และสถานที่ตั้งของสถาบัน

คำถามเพื่อการวิจัย

1. นักศึกษาพยาบาลมีแนวหมาทอย่างไร
2. นักศึกษาพยาบาลที่จำแนกตามสังกัด ชั้นปี และสถานที่ตั้งของสถาบัน มีแนวหมาทแตกต่างกันหรือไม่

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวหมาทเฉพาะนักศึกษาพยาบาล ปี 1 ถึง ปี 4 ที่กำลังศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพยาบาลที่สังกัด กรุงเทพมหานคร กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยศึกษาการรับรู้ของพฤติกรรม ซึ่งควบคุมเฉพาะแนวหมาท 8 ท่าน คือ

1. แนวหมาททางวิชาการและการเป็นศึกษิต
2. แนวหมาททางการใช้สัคิบัญญัติ
3. แนวหมาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่
4. แนวหมาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ให้เป็นประโยชน์

5. แนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อประกอบอาชีพ
6. แนวบทบาทในการพัฒนาสังคม
7. แนวบทบาทที่ทำทอเป็นพิธี
8. แนวบทบาทนักรณรงค์ทางการเมือง

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

แนวบทบาทนักศึกษาพยาบาล (Student Nurse Role Orientation) หมายถึง กระบวนการพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาล ที่เป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะของนักศึกษาพยาบาล กับโครงสร้างของสภาพแวดล้อมของสถาบัน

นักศึกษาพยาบาล หมายถึง นักศึกษาพยาบาล ปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ของ สถาบันการศึกษาพยาบาล ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กรุงเทพมหานคร กระทรวง กลาโหม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลาง และส่วน ภูมิภาค

วิทยาลัยพยาบาล หมายถึง สถาบันการศึกษาพยาบาลที่เปิดสอนในหลักสูตร พยาบาลศาสตร์ระดับวิชาชีพ โดยอยู่ในความดูแลของ กรุงเทพมหานคร กระทรวง กลาโหม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลาง และส่วน ภูมิภาค

การรับรู้ (Perception) หมายถึง การแปลความหรือการตีความ จากการทำที่นักศึกษาพยาบาลได้ประเมินเกี่ยวกับแนวบทบาทนักศึกษาของตนเอง

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การศึกษา ค้นคว้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพที่สังกัด กรุงเทพมหานคร

กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 8 วิทยาลัย จำนวน 440 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา แนวทฤษฎีต่าง ๆ ของนักคิด นักการศึกษาเกี่ยวกับแนวบทบาทนักศึกษา และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการศึกษาพฤติกรรมของแนวบทบาทนักศึกษาพยาบาลไทย เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสม และครอบคลุมแนวบทบาททั้ง 8 แนวบทบาท จำนวน 48 ข้อ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ตอน ด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวบทบาทนักศึกษาพยาบาล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธีคือ

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.2 โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ในสถาบันการศึกษาพยาบาล

เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลให้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ คือ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) เปรียบเทียบความแตกต่างด้วยค่าสถิติ เอฟเทสต์ (F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบต่อระหว่างคู่ด้วยการทดสอบโดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) การวิเคราะห์ข้อมูลอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

5. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะเสนอผลในการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง และความเรียง ตามลำดับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาเรื่องแนวทฤษฎีของนักศึกษาพยาบาล เริ่มจากการอธิบาย และใช้เป็นรากฐานในการวิจัยต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการเข้าใจการควบคุม และการทำนายคามวิธีการทางวิทยาศาสตร์เชิงประจักษ์
2. ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริหาร อาจารย์ ใ้เข้าใจถึงพฤติกรรมทัศนคติ บุคลิกภาพ ค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อ ตลอดจนปัญหาต่างๆ ที่นักศึกษาพยาบาลประสบอยู่ เป็นการลดช่องว่างระหว่างนักศึกษาพยาบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริหาร อาจารย์ ในการจัดการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการศึกษา และการจัดกิจกรรม ให้สนองความต้องการ และความสนใจของนักศึกษาพยาบาล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับแนวทฤษฎีของนักศึกษาพยาบาลต่อไป

ลำดับขั้นตอนในการรายงานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใ้แบ่งลำดับขั้นตอนในการรายงานการวิจัยออกเป็น 5 บท ดังต่อไปนี้

1. บทที่ 1 ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ลำดับขั้นตอนในรายงานการวิจัย
2. บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ เครื่องใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย
4. บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
5. บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก เสนอรายละเอียดของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย